

ΚΑΝΙΑΝΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Αθηνά Οκτώβριος του 1975.

Εχω ήδη προ τριμήνου προσληφθεί στο Σιδηροδρομο και εχουμε αρχισει σταδιακα εκπαιδευτικα δρομολογια. Εκεινη τη μερα προορισμος μας ηταν ο Σταθμος του Μπραλου. Ποιος αλλος αλλωστε? Ο σταθμος του Μπραλου ηταν και ειναι ο περιωνυμος και ο πιο ξακουστος σταθμος του δικτυου. Κομβικο σημειο η αρχη του πιο δυσκολου και επιβλητικου τμηματος της διαδρομης μεχρι το Δομοκο. Διαδρομη απειρου φυσικου καλλους οπως εχει χαρακτηρισει και ετσι ειναι, ιδιαιτερα μεχρι το Λειανοκλαδι. Εχουν γραφει πολλες ιστοριες και εχουν συμβει μεγαλα ιστορικα γεγονοτα στο σιδηροδρομικο περασμα του Μπραλου οπως και αμετρητα σιδηροδρομικα γεγονοτα συμβαντα και περιστατικα. Πολλα τα εχουμε βιωσει τα εχουμε ζησει και αντιμετωπισει στη μακροχρονη σιδηροδρομικη μας πορεια.. Εχουμε μια ωρα περιθωριο- διακοπη στο σταθμο και ζητω την αδεια απο τον προϊσταμενο να πεταχτω για λιγο στο χωριο να δω τους γονεις μου. Παιρνω τον Π.Γαλανοπουλο τον ταξιτζη και σφαιρα στο χωριο. Χαρηκε ο πατερας μου ,η μανα μου ελαμπε που επιασα δουλεια και που με ειδαν να φοραω τη μπλε στολη με τα ασημενια κουμπια.

Απο κει βολιδα για το καφενειο στο μαγαζι του Θαναση του Γεωργιου του Μουρκου. Ολοι οι χωριανοι ,οι παλιοι κανιανιτες ,οχι και τοσο παλιοι τοτε μαζεμενοι γυρω γυρω και προσηλωμενοι στην κουβεντα στη συζητηση. Τους χαιρετησα μου ευχηθηκαν εγκαρδια ,τους κερασα για τις ευχες τους. Αντωννακη μπραβο,συγχαρητηρια. Πιαστηκε απ την κρικελα,μη φοβασαι τιποτα ,μου ειπε αυθυρμητα ο μπαρμπα Γιαννης ο Σολιας ο Καραπιπερης. Γελασα με την καρδια μου γνωριζοντας το .....ειδικο φορτιο που εφερε και φερει διαχρονικα η συγκεκριμενη φραση. Η κουβεντα ασταματητη. Τελειωνε ο αστερευτος μπαρμπα Παναγιωτης ο Κουνουπης περιγραφοντας τη μακροχρονη θητεια του στο Στρατο,στον πολεμο στη Μικρα Ασια, τα γεγονοτα με το Στρατηγο Πλαστηρα. Υστερα επαιρνε τη σκυταλη ο θυμοσοφος μπαρμπα Βασιλης ο Γεωργιου ,ο μπαρμπα Γιαννης Γ. Σολιας ,ο μπαρμπα Θυμιος ο Μανουκος , ο Ανδρεας Α. Κοτσιμπος και απο κοντα δινοντας αλλο χρωμα και νοτα στη συζητηση ο Γεωργιος Παπαναγιωτου ο

Θύμιος ο Ρουλιος και ο Βασίλης ο Κοτσιμπος. Η ώρα περνούσε. Ο ταξιτζής περιμενε και επρεπε να επιστρεψω στο σταθμο. Περιμενα αγωνιωδως μια ανω τελεια ,μια ανασα, μια παυση να τους αποχαιρετησω χωρις να τους διακοψω. Εις ματην. Εκ των πραγματων απευθυνομαι στο μπαρμπα Παναγιωτη τον Κοτσιμπο τον Τατη που εκεινη τη στιγμη ειχε το λογο και αγορευε. Μπαρμπα Παναγιωτη κοντευεις? Τελειωνεις?... Κοιτα να δεις Αντωνακη . Αυτη η κβεντα δεν τελειωνει ποτε!!!! Ειχε απολυτο δικιο,κυριολεκτικα. Ετσι ηταν οι παλιοι ΚανιανΙτες. Αστειρευτοι σε ιστοριες, ασταματητοι στο λογο - διηγηματογραφοι, μυθοπλαστες, πλακατζηδες, ειρωνες, φωνακλαδες μερακληδες χορευταραδες και φιλοξενοι ,με μια λεξη ατελειωτοι - αληθινοι!! Δικαιως εφεραν το προσωνυμιο νομοθετες και αγραμματοι δικηγοροι. Δυστυχως δεν τους πηραμε και παρα πολλα.....

Τους χαιρετησα και εφυγα χαρουμενος.

(23/10/2021)